

РЕШЕНИЕ

№ 43034

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9582** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Д. И. С., З. К. Я. и К. К. К., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. М., срещу мълчалив отказ на кмета на район „В.“ на Столична община (СО) да завери молба-декларация като част от нотариалното производство за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост по заявление с вх. № РВР25-МД94-30/18.08.2025 г. за 415/715 ид.ч. от поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.2822.2450, целият с площ от 715 кв.м, намиращ се в [населено място], СО-район „В.“, заедно с построената в него еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 68134.2822.2450.1 със застроена площ от 180 кв.м.

С жалбата се твърди, че с непроизнасянето на административния орган в 7-дневния срок по чл.57, ал.2 от АПК в изпълнение на задължението си единствено да посочи дали имотът е актуван като общинска собственост или не, е формиран мълчалив отказ който следва да бъде отменен. Моли и преписката да бъде върната на органа за ново произнасяне при съобразяване на дадените от съда указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендират се разноси.

Ответникът – кметът на район „В.“ на СО, в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. И. К., оспорва жалбата като неоснователна със съображения, че в молбата-декларация е описан имот, който не съществува, а към заявлението била приложена неактуална скица, което правело невъзможно заверяването на подадената молба-декларация. Представя извадка от КKKP, видно от която нямало имот с посочения в заявлението идентификатор. Поради това счита, че не е налице мълчалив отказ. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност за заплатеното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна със становищата на страните и с представените по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление с вх. № РВР25-МД94-30/18.08.2025 г., подадено от Д. И. С., З. К. Я. и К. К. К., с което е поискано от кмета на район „В.” на СО да бъде заверена молба-декларация за снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка за 415/715 ид.ч. от поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.2822.2450, целият с площ от 715 кв.м, намиращ се в [населено място], СО-район „В.”, заедно с построената в него еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 68134.2822.2450.1 със застроена площ от 180 кв.м, на 1 етаж. Към заявлението са представени скици на имота и сградата от 27.07.2028 г.

След като в 7-дневния срок по чл.57, ал.2 от АПК, а именно до 25.08.2025 г. заявената административна услуга не е извършена, на 03.09.2025 г. Д. И. С., З. К. Я. и К. К. К. подали жалба, която е и предмет на настоящото съдебно производство.

При така установеното съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежни страни - заявители на административната услуга, срещу подлежащ на обжалване административен акт (мълчалив отказ), при наличие на правен интерес от оспорването му и в срока по чл.149, ал.2 от АПК (в приложимата му редакция, обн.ДВ, бр.30/2006 г.). С това съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е и основателна.

Заверката на молба-декларация за извършване на обстоятелствена проверка за признаване на право на собственост върху имот представлява административна услуга, съгласно §1, т.2, б.,а” от ДР на Закона за администрацията и е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК. По силата на §8 от ПЗР на АПК, уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Съгласно чл.30, ал.2 от АПК, ако искането не удовлетворява изисквания на закона, заявителят се уведомява да отстрани недостатъците в тридневен срок от съобщението за това с указание, че неотстраняването им ще предизвика прекратяване на производството.

Съгласно чл.25, ал.1 от АПК, дата на започване на производството е датата на постъпване на искането в компетентния административен орган, в който то е подадено. Сроковете за произнасяне по такива искания се уреждат в чл.57 от АПК, а непроизнасянето в срок, според чл.58, ал.1 от АПК се смята за мълчалив отказ да се издаде акта. Съгласно чл.57, ал.2 от АПК, административният акт по чл.21, ал.3, какъвто акт представлява заверката на молба-декларация, се издава до 7 дни от датата на започване на производството. При това следва да се приеме, че органът е имал 7-дневен срок за произнасяне по подаденото до него заявление. Тъй като същото е подадено на 18.08.2025 г., кметът е следвало да се произнесе по него най-късно на 25.08.2025 г.

В случая ответникът твърди, че в молбата-декларация е описан имот, който не съществува, а към заявлението била приложена неактуална скица. От това следва, че след като административният орган е установил, че имотът не е бил достатъчно индивидуализиран, което е създавало пречка за извършване на проверка дали този имот е общинска собственост или не, както и за удостоверяването на тези обстоятелства, същият е трябвало да изиска от заявителите липсващата в заявлението информация за имота и актуална скица на имота. Органът обаче нито е изпълнил това свое задължение, с което е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, нито се е произнесъл с изричен акт по подаденото до

него заявление.

Изложеното дотук обосновава извод, че е формиран мълчалив отказ по чл.58, ал.1 от АПК, който следва да бъде отменен, а преписката – върната на административния орган за процедиране и ново произнасяне с указание за извършване на поисканата административна услуга в срока по чл.57, ал.2 от АПК.

Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл.587 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) по издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. В молбата-декларация ответникът е длъжен да впише обстоятелствата, такива каквито е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост. Отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя е единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка.

Изложеното обоснова извод за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, което налага неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за процедиране по преписката и ново произнасяне по нея съобразно дадените в мотивите на настоящето решение указания.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателите за присъждане на разноски. Същите възлизат на общата сума от 1030 лв., от които 30 лв. за заплатена държавна такса и 1000 лв. за адвокатско възнаграждение. Разноските са своевременно поискани, като са представени и доказателства за реалното им заплащане. Неоснователно е направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е в размер на определения в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа минимум, като фактическата и правна сложност на делото и осъществения обем и качество на адвокатска защита не предполагат намаляването му.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. И. С., З. К. Я. и К. К. К. мълчалив отказ на кмета на район „В.“ на Столична община да завери молба-декларация като част от нотариалното производство за извършване на обстоятелствена проверка за снабдяване с документ за собственост по заявление с вх. № РВР25-МД94-30/18.08.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „В.“ на Столична община за произнасяне по заявление с вх. № РВР25-МД94-30/18.08.2025 г. при съобразяване на дадените с мотивите на настоящето решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА район „В.“ на Столична община да заплати на Д. И. С., З. К. Я. и К. К. К. сумата от 1030 (хиляда и тридесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия:

